

# “ ఆడ ముండు ”

కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

(క్రిందటి సంచిక తరువాయి)

అల్లులు గడిస్తానన్నప్పుడు పట్టాభి కుమ్మర ప్రగల్భాలు పలకలేదు. త్వరలోనే నడుము కట్టి ఆ ప్రయత్నంలోకి దిగాడు. జాన్ నెలా ఖరన అతనికొక పాత మిత్రుడు కలిశాడు. వీం చేస్తున్నానుంటే బొంబాయి సినిమాలో పనిచేస్తున్నానని చెప్పాడు. పట్టాభికి ఆశ్చర్యం వేసింది. కాని ప్రకాశం అనే పేరుగల యీ మిత్రుడు బొంబాయి సినిమా ప్రపంచంలో నాని, చీకి వచ్చాడన్నది మాటల సందర్భాన నిస్సంశయంగా తెలిసిపోయింది.

“నువ్వు పది రోజుల్లో వస్తాను. మద్రాసులో విక్టరు తీయాలి. నీబోటి స్నేహితులు సహాయ పడాలి” అన్నాడు ప్రకాశం.

సరస్వతిచేత ఈ విక్టర్లో హి రో యిన్ వేయించవచ్చునన్న భావం పట్టాభి బుర్రలో తగుక్కున మెరిసింది. దిప్తి తగులుతుందని అతన ఆలోచనను చాలా రహస్యంగా చీకట్లో దాచేశాడు. ఆ తరువాత పది రోజుల పాటు అతను ప్రతిరోజూ తెక్కపెట్టి ఆపైన ప్రకాశానికీ, విక్టరుకూ నిశ్శబ్దంగా తిలోదకా లిచ్చేశాడు. అందుచేత జూలై ఆఖరున ప్రకాశం శనివారం, అన్ని ఏర్పాట్లూ పూర్తి అయ్యాయని చెప్పేసరికి చచ్చిపోయిన విక్టరు తిరిగి బతికి వచ్చినంత పని అయింది.

పట్టాభి తాను ఉద్యోగం మానుతున్న విషయం ఇంట్లో చెప్పలేదు. ప్రకాశం వెంట నూరే ఇస్తానన్నాడు. అయితేనే? విక్టరు మీది లాభంలో నాలుగోవంతు పట్టాభికి ప్రకాశానికీ చెరిసహం! ఉద్యోగం మానటంలో పెద్ద కష్టమీ కనిపించలేదు పట్టాభికి. ఒకవేళ ఏ కారణంచేతనైనా ఈ విక్టరుకు లాభం రాక పోయినా తనకు సినిమారంగం కూడా అందు బాటులోకివస్తుంది. ఇప్పుడుమానేసినఉద్యోగం లాటిది మళ్ళీ రాకపోదు దొక్కతుద్దిగలవాడికి.

పట్టాభి చెప్పకపోయినా అతని సినిమా నాకరీ గురించి ఇంట్లో తెలిసింది. తండ్రి ఫోని చాడు. తాను వైవచ్చే సంవత్సరం రిటైరయి పోయేసరికి తన సుపుత్రుడు సినిమా కంపెనీల వాకిళ్ళలో పడిగాపులుపడుతూ ఉంటాడేమో నని ఆయన అనుమానం. నిత్యేపంగా బియ్యం పాసయినవాడికి సినిమా కంపెనీలలో చేరే గతేమిటో ఆయన కర్ణంకాలేదు. సినిమా కంపెనీలలో అలగాజనం తప్ప ఇంకెవరూ చేరరని ఆయన కొక ఆపోహ.

అన్న సినిమా కంపెనీలో చేరనందుకు కొద్ది రోజులపాటు సరస్వతి సంతోషించింది. అందులో చాలా డబ్బున్న విషయం ఆమెకు తెలుసు. ఆమె ప్రకాశాని చూసింది, చూసిన అగాయతు ఆమెకు సందేహాలు పట్టు కున్నాయి. ప్రకాశం సినిమాలు తీసే మొహంగా కనిపించలేదు. ప్రకాశమా పట్టాభి కూచుని కట్టే గాలిమేడలను ఆమె చూసింది. భ్రమకు గురిఅయి ఉండకపోవటం చేత ఆమెకు గాలిమేడ లేవో గట్టిమేడ లేవో తెలుసు.

ఒక రోజు సాయం కాలం అయిందింటే ప్రకాశం దొక్కు కొరులోవచ్చాడు. పట్టాభిని కేక పెట్టాడు. సరస్వతి పట్టాభిలేదని చెప్పింది. నాన్న గారొం గా ఆఫీసునుంచి రాలేదు. అమ్మ దొడ్లో ఉంది.

“నేను బీహిక పోతున్నాను. ఎవరైనా వస్తే రావచ్చు” అని నవ్వాడు ప్రకాశం. సరస్వతి అతన్ని ఒంటరిగానే సాగనంపింది.

పట్టాభి ఇంటికి వచ్చి, “సమా, సమా!” అని పిలిచాడు పెద్ద పనివున్న వాడిలాగా.

“బిమిటి?” అన్నది సరస్వతి.

“ఒకవేళ ప్రకాశం అడిగితే-ఇంకా అడగలేదు నుమా!-మన విక్టర్లో వేషం వేయటానికీ నీకు అబ్జెక్ట్ ఉండదా?”

“తప్పకుండా ఉంటుంది!”

“ఏం?”

“నా కిష్టంలేదు గనుక!”

“సరే పోనీ, ఎవరి ఖర్చు వాళ్ళదీ.”

సినిమాలలో వేషం వేసి స్టూరు కౌవటానికి సరస్వతికేమీ అభ్యంతరంలేదు-అవకాశం ఇచ్చే వాధుడుంటే. ఈ అవకాశాన్ని సరస్వతి నిరాకరించటానికి రెండు కారణాలున్నాయి. ఒకటి, పట్టాభి చేతిమీదుగా ఇది రావటం; రెండు, ఇదొక అవకాశమన్న విశ్వాసం సరస్వతికి లేకపోవటం.

ఇంకో లాభం కూడా కలిగింది. ఇకమీదట తాను సినిమాలలో చేరటానికి ప్రయత్నిస్తే పట్టాభి అభ్యంతరం చెప్పటానికిలేదు. ఆ రాత్రి అందరూ నిద్రపోయినాక కూచుని సరస్వతి డైరెక్టరు రెడ్డిగారికి ఒక ఉత్తరం రాసేసింది, తనకు సినిమాలలో నటించే అవకాశం ఇప్పించమని.

ఈ ఉత్తరానికి జవాబు మూడో రోజుకు వచ్చి ఉండవచ్చు. పదమూడో రోజుకుకూడా రాలేదు. సరస్వతి ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచింది. కొని ఆశ వూర్తిగా పోలేదు. దివ్యమైన ఆలోచన వచ్చింది. రెడ్డిగారు టెలిఫోన్మీద అందేటప్పుడు చేతులెగుతు కడిగేసుకోవాలి?...

డైరెక్టరు రెడ్డిగారు తన ప్రొడక్షన్ ఆఫీసు గదిలో కూర్చుని ఉండగా అతని బావమరిది వచ్చాడు.

“ఏవోయ్, ఎప్పుడు రావటం?” అన్నాడు డైరెక్టరు గారు.

“ఇప్పుడే” అన్నాడు జనార్దనం.

“నేను బయటికి పోతున్నాను, మళ్ళీ పావు గంటలోవస్తా, ఉంటావా?” అన్నాడు డైరెక్టరు.

అతను వెళ్ళిన రెండునిమిషాలకే టెలిఫోన్ మోగింది.

“వూతా?”

అవతల అడగెంతు. ఏదో కంగారులో ఉన్నట్లున్నది. ఏం చెప్పేదీ జనార్దనానికి అంతు జటలేదు.

“ఈ టెలిఫోన్ చాలా కంగారు పడుతున్నది, మీరు చెప్పే డేమిటో సరిగా వినపడడం లేదు” అన్నాడు జనార్దనం.

“నా ఉత్తరం అందలేదా?” అన్నది సరస్వతి.

తన బావమరిది ఎవలెనో గోంతు కోస్తున్నాడని నిశ్చయించాడు జనార్దనం.

“మీపేరు?”

“సరస్వతి?”

“ఏ సరస్వతి?”

“ఏ. సరస్వతి, మీరు నన్నెరగరు లెండి.”

“అట్లానా? ఏమని రాశామా?”

“ఛాన్సు ఇప్పించమని రాశాను.”

“ఎంతమందికిని ఛాన్సు లిస్తామమ్మా?” తానే డైరెక్టరుగా నటిస్తున్నందుకు జనార్దనం తనలో తాను నవ్వుకున్నాడు, అల్పసంతోషి.

“అట్లాకొదండీ, నేను—కొంచెం అందంగానే ఉంటాను.”

“సరే, ఇవాళ సాయంకాలం పార్కుకు వచ్చి బలికన కాలేజీ గేటు దగ్గర ఉండండి. నేను సరాగరి నాలుగున్నరకు వచ్చేస్తాను మాట్లాడుకుందాం”

అందమైన ఆహ్వాయిలంటే జనార్దనానికి విముఖత్వం ఏమీలేదు. ప్రతిమనోసికీ ఒకకేటె ఉంటుందని అతని నమ్మకం...

నెలాఖరున పట్టాభి జీతం ఇంటికి పట్టుకురా లేదు. డబ్బు బాడుపుగా వాడాలని ప్రకాశం మొదటినుంచీ చూస్తున్నాడు. “మనం డబ్బు సంపాదించేవాళ్ళం గాని ఖర్చుచేసే వాళ్ళం కాడు”, అని అతని నోనాడం. ప్రకాశం వెంట తిరిగేటప్పుడు కార్లమా, బస్సులమా, టిఫీనుమా, సిగిరెట్లమా ప్రకాశమే ఖర్చుపెడకున్నాడు. వందరూపాయల ముష్టి జీతంలో ఇంకా చేతికి వచ్చేదేముంది? తండ్రి సంపాదన ఇంటి ఖర్చుకు ఏమూలా చాలటంలేదు. అవసరమైనప్పుడు అయిదూ, పది సరస్వతి ఇస్తోంది.

సరస్వతిదగ్గర డబ్బుంటున్న విషయం తల్లి కొక్కతైకే తెలుసు.

“ఎక్కడిదీ ఈ డబ్బూ? రోజూ సాయం కాలంపూట ఎక్కడికి పోతున్నావే?” అని తల్లి అడిగింది.

సరస్వతి ఏదో చెప్పిందిగాని తల్లికి నమ్మకం కలగలేదు

“నీ వాలకం నాకేమీ బాగాలేదు. కాస్త పరువుగా బతకనివ్వవులే?” అని అడిగింది తల్లి.  
 “పరువు మగాళ్ళవమ్మా? ఆడముండలకి పరువేమిటి? ఏపరువైనా డబ్బుతోలే వస్తుంది”, అన్నది సరస్వతి.

ఆ ఇల్లాలు కూతుర్ని తిట్టింది, భయపెట్టింది, బతిమాలింది, లోలోపల కుళ్ళింది, కాని శర్తకమాత్రం చెప్పలేదు. ఇంటిఖర్చుకు కూతురిదగ్గర తీసుకోవటమూ మానలేదు.

సరస్వతి రహస్యం మొట్టమొదటిగా తెలుసుకున్నవాడు పట్టాభి. జనార్దనం చాలా డబ్బున్నవాడనీ, డైరెక్టరు రెడ్డిగారికి అవసరానికీ ఎన్ని లక్షలైనా ఇస్తాంటాడనీ పట్టాభి విన్నాడు.

“కంగ్రాచులేషన్స్, సమా?” అన్నాడు పట్టాభి.

“దేనికీ?” అన్నది సరస్వతి.

“దేనికేమిటి? పెద్దచేపను పట్టినందుకు!”

“నాకు నీమాట ఆర్థంకాకదు”

“నా వగ్గర కొయ్యకు. నాకంతా తెలుసుకు!”

ఆరోజు సాయంకాలం సరస్వతి జనార్దనాన్ని అడిగింది:

“ఇట్టా లాభంలేదు. మా బావగారివడికి ఏదన్నా కంట్రాక్టు రాయించాలినిండే. తరువాత వేషం ఉన్నాసరే, లేకపోయినా సరే.”

“చూద్దాం” అన్నాడు జనార్దనం. ఇప్పుడున్నస్థితిలో అతను సరస్వతికోసం ఏం చెయ్యటానికైనా సిద్ధంగా ఉన్నాడు.

మర్నాడు సరస్వతి తండ్రితో చెప్పింది “నాకు నీనిమా కంట్రాక్టు ఇచ్చారు నాన్నా. నెలకు నాలుగువందలు జీతం.”

“ఇంత బతుకూబతికీ నీనిమాలో చేరతావులే?” అన్నాడు తండ్రి.

ఆ రాత్రి ఇంట్లో పెద్ద తగా అయింది. సరస్వతిని వెనకేసుకునివచ్చి పట్టాభి తండ్రితో హోరాహోరి పోట్లాడాడు. చివరకు ముసలాయన తల ఒగ్గాడు.

సరస్వతి జీవితం మారిపోయింది. ఆమె రెండేసివందల రూపాయల చీరలు కొన్నది. వంటినిండా బంగారంనగలు. పదిహేనువేలకారు. ఇంటి అద్దె తానే కడుతున్నది.

జనార్దనంతో సరస్వతికున్న సంబంధం బయటపడ్డకోజన తండ్రి మళ్ళీ అల్లరిపెట్టాడు.

“మీరు నాకు తెలియని విషయాలు చెప్పటంలేదు. నా జీవితం నన్ను బతకనివ్వండి. కావలిస్తే మీరుకూడా నాతోబాటు బతకండి. లేదా మీదారిన మీరుపోండి. నా పోషణలో ఉండి నన్నేమీ అనవసరంలేదు.” అన్నది సరస్వతి.

పట్టాభి సరస్వతిని పూర్తిగా సమర్థించాడు. ఒకనాడు సరస్వతిదగ్గరికి వచ్చి,

“సమా, ఒక్క సహాయం చెయ్యాలి. మా పిక్కరు మొండి పడింది. ఇంకా రెండులక్షలుంటే పూర్తి అవుతుంది జనార్దనంచేత ఎలాగైనా డబ్బు పెట్టిద్దా” అని అడిగాడు.

సరస్వతి పట్టాభికి సీ విరసంగా చూసి, “నాదేముంది నాయనా? ఆడముండని!” అన్నది. (సమాప్తము)



ప్రొఫెసరు— ప్రపంచంలో ఉన్న వస్తువులన్నిట్లోకీ వజ్రం చాలా కఠినమైంది. గాజుమీదకూడా గుర్తుంచే ప్రభావం వుంది, దానికీ. విద్యార్థి— గాజుమీదేనేమిటండీ! స్త్రీ హృదయంమీద కూడా ప్రభావం వుంటేను!

\* \* \* \* \*  
 భర్త భార్యతో: మన రామానికి ఏమీ తెలియదు. అన్నీ తెలుసుననే అహంభావం. చూస్తే, వీడు రాజకీయవేత్త అయ్యేటట్లుంది.